

Gebska, M. et al, 2023 Abstract

EMG-vurdering av effekten av terapi på TMDs

Mål

Å evaluere effektiviteten ved bruk av overflateelektromyografi (sEMG) av bløtvevsterapi og terapeutiske øvelser hos kvinnelige pasienter med smerte, økt massetermuskelspenning og begrenset mandibulær mobilitet på grunn av temporomandibulærleddsforstyrrelser (TMDs). Forfatterne fokuserte på den smertestillende og myorelaksante bruken av massasje, post-isometrisk muskelavslapning (PIR) og terapeutisk trening hos TMD-pasienter.

Resultater

Analyse av resultatene mellom metodene viste at selvterapi hadde en smertelindrende effekt først etter åtte behandlinger, mens PIR etter tre behandlinger og massasje etter én økt. Hver av de foreslåtte terapiformene viste en minimal klinisk signifikant forskjell i sEMG-parameteren ved endepunktet. Forskerne fant at bløtvevs manuell terapi og terapeutiske øvelser er enkle og trygge intervensjoner som potensielt kan gi fordeler for pasienter med myogen smerte.

Deltakere og forskere

Studien besto av 82 kvinner - Gruppe 1 (G1) - mellom 20 og 45 år (median alder 28,1) med myofasciell smerte med begrenset mobilitet og begrenset munnåpning. Kontrollgruppen - Gruppe 2 (G2) - besto av 104 kvinner uten diagnostiserte TMDs.

Forskerne var Magdalena Gębska og Łukasz Kołodziej fra Avdeling for rehabilitering av bevegelsesapparatet, Pomeranian Medical University, Szczecin, Polen; Bartosz Dalewski, Avdeling for tannprotetikk, Pomeranian Medical University, og Łukasz Pałka, Privat tannlegepraksis, Zary, Polen.

Metoder

Alle kvinnene gjennomgikk intraorale og ekstraorale tannundersøkelser utført av tannleger trent i orofacial smerte. Diagnostiske elektromyografiprosedyrer ble utført i begge gruppene med sEMG av massetermusklene ved baseline og under trening, måling av TMJ-mobilitet og vurdering av smerteintensitet ved bruk av sEMGs bioelektriske aktivitet.

EMG-opptakene fra massetermusklene ble utført med en to-kanals NeuroTrac MyoPlus2-enhet (Verity Medical) med NeuroTrac-programvare. Klinisk modus EMG ble brukt under studien.

G1-gruppen ble tilfeldig delt inn i tre terapeutiske grupper hvor terapien ble utført i ti dager. Etter fem og ti dager med terapi ble bilaterale sEMG-signaler fra massetermusklene innhentet. Forfatterne konkluderte med at personer med TMD bør få minst seks manuelle terapisesjoner for å forbedre den bioelektriske funksjonen

til massetermuskelen, med massasje kombinert med selvterapi som en mer effektiv behandling enn PIR og selvterapi, noe som bør tas i betraktning når du velger terapiform.

Den fullstendige abstrakten finnes på <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/37684652/> eller <https://doi.org/10.1186/s13005-023-00385-y>